

Φύλλο ΤΟ φύλλο

Του Χρήστου Νιάρου
Μελβουρνη

Φύλλο το φύλλο. Του Χρήστου Νιάρου

Είναι λοιπόν αυτά τα απογεύματα , που όλα τα μικρά , τα μεγάλα και περαστικά της νοσταλγίας τερτίπια , αποκτούν άλλα πρέπει και θέλω πορείας . Τα παράπονα έγκλειστων εαυτών , των στερητικών άλφα για το τι ήσουν πρίν , που είσαι τώρα και που το πάει αυτός ο εναγκαλισμός των κλωναριών κατά κάποιον τρόπο , αλλάζουν το πεδίο των σκέψεων , σχεδόν αυθόρμητα , μπορεί ακαριαία και σου δείχνουν αλλά και σου ανοίγουν νέους δρόμους και ρυθμούς .

Είναι ο χορός της ανθοφορίας . Είναι το μεγάλο παράθυρο του σύμπαντος ορθάνοιχτο . Η αρχιτεκτονική της μνήμης και της στιγμής , κοντά στο όριο του φράχτη , χτίζει την φαντασία από την αρχή . Τα λόγια και οι λέξεις κάτω από το φως του απογεύματος , ύμνος γίνονται . Ψηλώνουν . Ολα δε , τα αφηρημένα νοήματα των λέξεων , στο τώρα που μυρίζει καλοκαίρι μπαίνουν σε μια ακρούλα , σε μια γωνιά από τις πολλές που μας κατοικεί .

Το κουκούτσι και το σώμα των καρπών , των όποιων καρπών , μα κυρίως των συγκεκριμένων , στο στόμα , στα χείλη θα το γεμίσει , θα το βάψει . Θα γίνει δηλαδή μια αρχή . Αν και οι ντομάτες δεν τα πήγανε και πολύ καλά , λόγω παρατεταμένου χειμώνα , εντούτοις , το παλεύουνε για να καρπίζουν .

Όλα στην ώρα τους και ο ουρανός πέρνει τα απόγευματα από το χειμώνα τους και τα βγάζει βόλτα . Και μαζί με σένα , όλες οι φυλλωσιές και τα φυλλοκάρδια ανοίγουν σαν πανιά και βάζουν πλώρη στους ουρανούς . Ακόμη και το αεράκι , το ελαφρύ , απλόχερα , πλέρια μυλάει και στις ρίζες και στα μάτια σου . Ψηλώνεις μαζί τους . Καθρέφτης γίνεται ο ουρανός . Δέντρα της υπομονής γύρω σου , υπομονή σου δίνουν .

Θεατής των δρώμενων της στιγμής αυτής και οι μυρουδιές των γιασεμιών που τα λένε με το κισσό στο απέναντι τοίχο . Αναρριχώμενα κλαδιά των αισθήσεων στους ρυθμούς της καρδιάς αποκτούν άλλο χαρακτήρα . Είναι κάλεσμα η εποχή και όλα τα επιφωνήματα ξυπνάνε από το λήθαργο του χειμώνα . Φύλλο το φύλλο , βλέπεις την πορεία και τον αντικρουστό τους χορό . Αειθαλή και φυλλοβόλα τα δευτερόλεπτα των ωρών μυρίζουν το χύμα της γης και της σποράς . Σαν κομμάτι αυτής της πραγματικότητας και της εικόνας δηλαδή , ας βάλουμε και στην παρέα και το φεγγάρι που θάρθει αργότερα . Το κρασάκι , σαν ιδέα και αλήθεια , θα μας γλυκό μεθύσει και δυό ελιές θα μας αλμυρώσει την γεύση .

Μικρές πινελιές , όλα αυτά και η ώρα περνάει σαν διάλεγμα . Χωρίς πολλά πολλά , χορταίνουμε αλλά και ξεδιψάμε με τις στιγμές αυτές , αφού είμαστε και μείς κομμάτια αυτής της μέθεξης . Φύλλο το φύλλο της , όλα μια παρέα γίνονται .

Κάτι απογεύματα που δεν υπάρχουν αποσιωπητικά στα λόγια μας και καιρού θέλοντος , η επαφή με την χλωρίδα και την πανίδα που μας κατοικεί , είναι σωτήρια και απαραίτητη . Και ανοίγει ο καιρός σιγά σιγά και η ακρίβεια των προϊόντων πρώτης και δεύτερης και τρίτης ανάγκης στο κόσμο της αγοράς στα ύψη , μόνιμο μοτίβο αλλά και οι γιορτές πρό των πυλών , με ή χωρίς δώρα κοντεύουν . Από την άλλη , το πως και πότε θα καρπίσει η κάθε επιθυμία και τι θα φέρει ο καινούργιος χρόνος , στα απόγευματα των μεροκάματων με πόσες ευχές , πρόσωπα , απογεύματα και διακλαδώσεις επικοινωνιακές η ζωή προχωράει . Ή μάλλον ακόμη ωρμάζει και κοιτάει και μυλάει και με τους ουρανούς και τα χύματα ; . Ετσι και τα ερωτήματικά γίνονται επιφωνήματα . Και σαν φώτα πορείας μεγάλων διαδρομών αλλά και σαν φώτα που αναβοσβήνουν στα πλεγμένα κλαδιά χριστ. δέντρου , ταξιδεύουν τους ουρανούς σου στην εδώ καλοκαίρια και όλα γίνονται στιγμές . Είναι κάτι απογεύματα , που φύλλο το φύλλο τους , στην φορά και στα φόρα των φωτογραφιών , φιλιώνουν οι καιροί και το φώς του ουρανού , πίο φωτεινό από ποτέ , σε φοράει . Ακόμη , και στις φυγές των ματιών , τις άπειρες , τις φυγόκεντρες αλλά και στην φειδώ του χρόνου δεν μπορεί και δεν πρέπει να δηλώνεις απών , έστω και αν κρατούν για λίγο οι φωνές τους .

